Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kahdeksas jaosto)

30 päivänä maaliskuuta 2023 *

Ennakkoratkaisupyyntö – Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa – Lugano II -yleissopimus – Tuomioistuinratkaisun tunnustamisessa ja täytäntöönpanossa noudatettava menettely – 34 artiklan 2 kohta – Haastehakemus alkuperävaltiossa – Maksamismääräyksen säännönmukainen tiedoksi antaminen, jota seuraa Sveitsin oikeuden mukaisen velkomuskanteen sääntöjenvastainen tiedoksi antaminen

Asiassa C-343/22,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Bundesgerichtshof (liittovaltion ylin tuomioistuin, Saksa) on esittänyt 20.1.2022 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 27.5.2022, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

PT

vastaan

VB,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (kahdeksas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Safjan (esittelevä tuomari) sekä tuomarit N. Jääskinen ja M. Gavalec,

julkisasiamies: M. Campos Sánchez-Bordona,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– Saksan hallitus, asiamiehinään J. Möller, M. Hellmann ja U. Kühne,

– Sveitsin hallitus, asiamiehinään M. Kähr ja L. Lanzrein,

– Euroopan komissio, asiamiehinään B. Ernst ja S. Noë,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee 30.10.2007 allekirjoitetun tuomioistuimen toimivaltaa sekä tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa siviili- ja kauppaoikeuden alalla koskevan yleissopimuksen, jonka tekeminen hyväksyttiin Euroopan yhteisön puolesta 27.11.2008 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2009/430/EY (EUVL 2009, L 147, s. 1) (jäljempänä Lugano II -yleissopimus), 34 artiklan 2 kohdan tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat PT ja VB ja jossa on kyse sveitsiläisen tuomioistuimen antaman tuomion julistamisesta täytäntöönpanokelpoiseksi Saksassa.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Vuoden 1965 Haagin yleissopimus

3 Oikeudenkäynti- ja muiden asiakirjojen tiedoksiantoa ulkomailla siviili- tai kauppaoikeudellisissa asioissa koskevan, 15.11.1965 Haagissa tehdyn yleissopimuksen 5 artikla kuuluu seuraavasti:

”Vastaanottajavaltion keskusviranomainen toimittaa tai toimituttaa asiakirjan tiedoksiantamisen,

a) sillä tavalla kuin sen laissa on säädetty siinä valtiossa laadittujen asiakirjojen tiedoksiantamisesta sen alueella oleville henkilöille, tai

b) pyynnössä esitettyä erityistä menettelyä käyttäen, jollei se ole ristiriidassa vastaanottajavaltion lainsäädännön kanssa.

Lukuun ottamatta tämän artiklan ensimmäisen kappaleen b-kohdassa tarkoitettua tapausta asiakirja voidaan aina antaa tiedoksi toimittamalla se vastaanottajalle, joka suostuu ottamaan sen vastaan vapaaehtoisesti.

Jos asiakirja annetaan tiedoksi tämän artiklan ensimmäisen kappaleen mukaisesti, keskusviranomainen voi vaatia, että asiakirja on kirjoitettava tai käännettävä vastaanottajavaltion viralliselle kielelle tai jollekin niistä.

Pyyntöasiakirjan osa, joka käsittää tähän yleissopimukseen liitetyn kaavan mukaisen yhdistelmän tiedoksiannettavasta asiakirjasta, on annettava tiedoksi asiakirjan mukana.”

Lugano II -yleissopimus

4 Lugano II -yleissopimuksen ovat allekirjoittaneet Euroopan yhteisö, Tanskan kuningaskunta, Islannin tasavalta, Norjan kuningaskunta ja Sveitsin valaliitto.

5 Kyseisen yleissopimuksen 34 artiklan 2 kohdassa määrätään seuraavaa:

”Tuomiota ei tunnusteta, jos

– –

2. tuomio on annettu poisjäänyttä vastaajaa vastaan eikä haastehakemusta tai vastaavaa asiakirjaa ole annettu tiedoksi vastaajalle niin hyvissä ajoin ja siten, että vastaaja olisi voinut valmistautua vastaamaan asiassa, paitsi jos vastaaja ei ole hakenut tuomioon muutosta, vaikka olisi voinut niin tehdä”.

6 Mainitun yleissopimuksen 38 artiklan 1 kappaleen sanamuoto on seuraava:

”Tuomio, joka on annettu sopimusvaltiossa ja joka on siellä täytäntöönpanokelpoinen, on pantava täytäntöön toisessa sopimusvaltiossa, kun tuomio asiaan osallisen hakemuksesta on siellä julistettu täytäntöönpanokelpoiseksi.”

7 Saman yleissopimuksen 53 artikla kuuluu seuraavasti:

”1. Asianosaisen, joka vaatii tuomion tunnustamista tai tekee hakemuksen tuomion julistamisesta täytäntöönpanokelpoiseksi, on annettava tuomiosta sellainen jäljennös, joka täyttää tarvittavat vaatimukset sen alkuperäisyyden toteamiseksi.

2. Asianosaisen, joka tekee hakemuksen tuomion julistamisesta täytäntöönpanokelpoiseksi, on esitettävä myös 54 artiklassa tarkoitettu todistus, tämän kuitenkaan rajoittamatta 55 artiklan soveltamista.”

8 Lugano II -yleissopimuksen 54 artiklassa määrätään seuraavaa:

”Sopimusvaltion tuomioistuimen tai toimivaltaisen viranomaisen, jossa tuomio on annettu, on asiaan osallisen pyynnöstä annettava todistus tämän yleissopimuksen liitteen V mukaista vakiolomaketta käyttäen.”

9 Eräistä toimivaltaa, menettelyä ja täytäntöönpanoa koskevista kysymyksistä tehdyssä Lugano II -yleissopimuksen pöytäkirjassa N:o 1 olevan III artiklan 1 kappaleessa määrätään seuraavaa:

”Sveitsi varaa itselleen oikeuden julistaa ratifiointikirjansa tallettamisen yhteydessä, että se ei sovella 34 artiklan 2 kohdan määräyksen seuraavaa osaa:

’paitsi jos vastaaja ei ole hakenut tuomioon muutosta, vaikka olisi voinut niin tehdä’.

Jos Sveitsi antaa tällaisen selityksen, muut sopimuspuolet soveltavat samaa varaumaa Sveitsin tuomioistuimissa annettuihin tuomioihin.”

10 Sveitsin valaliitto on julistanut tämän varauman mukaisesti, ettei se sovella Lugano II -yleissopimuksen 34 artiklan 2 kohdan määräyksen asianomaista osaa.

Sveitsin oikeus

11 Velkojen perimisestä ja konkurssista 11.4.1889 annetun liittovaltion lain (loi fédérale sur la poursuite pour dettes et la faillite, du 11 avril 1889), sellaisena kuin sitä sovelletaan pääasiassa (RS 281.1; jäljempänä velkojen perimisestä ja konkurssista annettu laki), 38 §:n 2 momentissa säädetään seuraavaa:

”Velan perintä alkaa maksamismääräyksen tiedoksiannolla. Sitä jatketaan ulosmittauksella, pantin realisoimisella tai konkurssilla.”

12 Kyseisen lain 67 §:n 1 momentti kuuluu seuraavasti:

”Perintähakemus tehdään ulosottovirastolle kirjallisesti tai suullisesti. Siinä todetaan:

1. velkojan ja tarvittaessa tämän asiamiehen nimi ja kotipaikka; jos hän asuu ulkomailla, prosessiosoite Sveitsissä. Jos erityistä ilmoitusta ei tehdä, prosessiosoite on ulosottoviraston osoite

2. velallisen ja tarvittaessa hänen laillisen edustajansa nimi ja kotipaikka; jos velkaa peritään jäämistöstä, on yksilöitävä ne perilliset, joille tiedoksianto on toimitettava

3. saatavan tai vaadittujen vakuuksien määrä Sveitsin lain mukaan arvostettuna; jos saatavalle maksetaan korkoa, sen suuruus ja päivä, josta alkaen sitä maksetaan

4. saatavan osoittava asiakirja päivämäärineen; asiakirjan puuttuessa saatavan peruste.”

13 Mainitun lain 69 §:ssä säädetään seuraavaa:

”1 Ulosottovirasto laatii maksamismääräyksen saatuaan perintähakemuksen.

2 Kyseinen asiakirja sisältää

1. perintähakemuksen tiedot

2. kehotuksen maksaa saatava kuluineen 20 päivän kuluessa tai, jos hakemus koskee vakuuksia, toimittaa ne tässä määräajassa

3. ilmoituksen, että velallisen on vastustettava maksamismääräystä kymmenen päivän kuluessa tiedoksiannosta, jos hän aikoo riitauttaa saatavan kokonaan tai osittain taikka velkojan oikeuden periä saatavaa

4. varoituksen, että jos velallinen ei noudata maksamismääräystä tai vastusta sitä, perintää jatketaan.”

14 Saman lain 71 §:n 1 momentissa säädetään seuraavaa:

”Maksamismääräys annetaan velalliselle tiedoksi, kun perintähakemus on vastaanotettu.”

15 Velkojen perimisestä ja konkurssista annetun lain 74 §:n 1 momentissa säädetään seuraavaa:

”Perinnän kohteena olevan velallisen, joka aikoo vastustaa maksamismääräystä, on ilmoitettava tästä viipymättä suullisesti tai kirjallisesti henkilölle, joka toimittaa hänelle maksamismääräyksen, tai ulosottovirastolle kymmenen päivän kuluessa maksamismääräyksen tiedoksi antamisesta.”

16 Kyseisen lain 78 §:n 1 momentin mukaan vastustaminen lykkää perintää.

17 Mainitun lain 79 §:ssä säädetään seuraavaa:

”Velkoja, jonka perintää vastustetaan, aloittaa siviili- tai hallinto-oikeudellisen menettelyn saadakseen oikeutensa tunnustetuksi. Se voi vaatia perinnän jatkamista ainoastaan sellaisen täytäntöönpanokelpoisen tuomioistuinratkaisun perusteella, jossa vastustaminen nimenomaisesti hylätään.”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymys

18 Geneven (Sveitsi) ulosottovirasto antoi VB:n hakemuksen perusteella 19.1.2013 PT:lle, jonka kotipaikka on Saksassa, tiedoksi vuokravelkoja koskevan maksamismääräyksen. PT vastusti kyseistä maksamismääräystä 28.1.2013 velkojen perimisestä ja konkurssista annetun lain 74 §:n nojalla.

19 VB haastoi PT:n tribunal des baux et loyers du canton de Genèvessä (Geneven kantonin vuokra-asioita käsittelevä tuomioistuin, Sveitsi) vaatimatta vastustamisen hylkäämistä. Kyseinen tuomioistuin yritti antaa ranskaksi laaditun haasteen tiedoksi PT:n kotipaikassa Saksassa. PT, joka ei osannut ranskaa, kieltäytyi ottamasta vastaan kyseistä tiedoksiantoa, koska haastetta ei ollut käännetty saksaksi. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan PT ei saanut muita tietoja menettelyn kuluessa. Tribunal des baux et loyers du canton de Genève velvoitti 30.1.2014 antamallaan tuomiolla, joka annettiin tiedoksi kuuluttamalla, PT:n maksamaan yhteensä 4 120,70 Sveitsin frangia (CHF) (n. 4 090 euroa) korkoineen. Maksamismääräyksen vastustamista ei hylätty tässä tuomiossa.

20 VB teki Landgerichtiin (alueellinen alioikeus, Saksa) hakemuksen 30.1.2014 annetun tuomion julistamisesta täytäntöönpanokelpoiseksi Saksassa Lugano II -yleissopimuksen 38 artiklan 1 kappaleen ja 53 artiklan perusteella. Hän toimitti tätä varten oikeaksi todistettuja ja käännettyjä kopioita tästä tuomiosta sekä kyseisen yleissopimuksen 54 artiklassa tarkoitetun todistuksen. Kyseinen tuomioistuin hyväksyi tämän hakemuksen, jolloin PT valitti ratkaisusta Oberlandesgerichtiin (osavaltion ylioikeus, Saksa).

21 Kyseinen tuomioistuin hylkäsi valituksen ja katsoi, ettei Lugano II -yleissopimuksen 34 artiklan 2 kohta ole esteenä 30.1.2014 annetun tuomion tunnustamiselle. Sen mukaan PT:lle 19.1.2013 sääntöjenmukaisesti tiedoksi annettua maksamismääräystä on pidettävä haastehakemuksena.

22 PT valitti tästä ratkaisusta ennakkoratkaisua pyytäneeseen tuomioistuimeen.

23 Kyseisen tuomioistuimen mukaan maksamismääräys oli annettu tiedoksi sääntöjenmukaisesti, mutta haasteen tiedoksianto ei täyttänyt oikeudenkäynti- ja muiden asiakirjojen tiedoksiantoa ulkomailla siviili- tai kauppaoikeudellisissa asioissa koskevan, 15.11.1965 Haagissa tehdyn

yleissopimuksen 5 artiklan 1 kappaleessa asetettuja edellytyksiä, koska kyseistä asiakirjaa ei ollut käännetty saksaksi. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoo, että tämän käännöksen puuttuessa tiedoksiannossa ei annettu PT:lle mahdollisuutta valmistautua vastaamaan asiassa.

24 Koska maksamismääräyksen tiedoksiantoa seurasi haasteen sääntöjenvastainen tiedoksi antaminen, ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan on määritettävä, mitä näistä asiakirjoista on pidettävä haastehakemuksena.

25 Tässä tilanteessa Bundesgerichtshof (liittovaltion ylin tuomioistuin, Saksa) on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Onko Lugano II -yleissopimuksen 34 artiklan 2 kohtaa tulkittava siten, että saatavaa koskevan kanteen, joka nostetaan sen jälkeen, kun Sveitsissä on annettu maksamismääräys, vaatimatta maksamismääräyksen vastustamisen hylkäämistä, kannekirjelmässä on kyse haastehakemuksesta?”

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

26 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee ainoalla kysymyksellään pääasiallisesti, onko Lugano II -yleissopimuksen 34 artiklan 2 kohtaa tulkittava siten, että Sveitsin oikeuden mukaista velkomuskannetta, joka on nostettu sveitsiläisen maksamismääräyksen antamisen jälkeen ja ilman, että on vaadittu kyseisen maksamismääräyksen vastustamisen hylkäämistä, on pidettävä kyseisessä määräyksessä tarkoitettuna haastehakemuksena.

27 On muistutettava, että Lugano II -yleissopimuksen artiklat on laadittu lähes samasanaisiksi kuin tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22.12.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 (EYVL 2001, L 12, s. 1) vastaavat artiklat ja että on varmistettava kyseisten välineiden vastaavien määräysten ja säännösten yhdenmukainen tulkinta (tuomio 2.5.2019, Pillar Securitisation, C-694/17, EU:C:2019:345, 27 kohta).

28 Asetuksen N:o 44/2001 34 artiklan 2 alakohtaa, joka vastaa Lugano II -yleissopimuksen 34 artiklan 2 kohtaa, koskevasta unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee, että täytäntöönpanojäsenvaltion tuomioistuimen on evättävä tai muutoksenhausta kumottava vastaajan poissa ollessa annetun ulkomaisen ratkaisun täytäntöönpano, jos haastetta tai vastaavaa asiakirjaa ei ole annettu tiedoksi poissa olleelle vastaajalle niin hyvissä ajoin ja siten, että vastaaja olisi voinut valmistautua vastaamaan asiassa, paitsi jos vastaaja ei ole hakenut ratkaisuun muutosta alkuperäjäsenvaltiossa, vaikka olisi voinut niin tehdä (tuomio 6.9.2012, Trade Agency, C-619/10, EU:C:2012:531, 32 kohta).

29 Viimeksi mainitun seikan osalta on todettava, että koska Sveitsin valaliitto on antanut tiedoksi edellä 9 kohdassa tarkoitetun Lugano II -yleissopimuksen pöytäkirjassa N:o 1 olevan III artiklan 1 kappaleen nojalla varauman, jonka mukaan se ei sovella tämän yleissopimuksen 34 artiklan 2 kohdan määräystä, joka koskee muutoksenhakua ulkomaiseen vastaajan poissa ollessa annettuun tuomioon, muut sopimuspuolet soveltavat samaa varaumaa Sveitsin tuomioistuimien ratkaisuihin.

30 Näin ollen silloin, kun kyse on Lugano II -yleissopimuksen 34 artiklan 2 kohdasta ja suhteesta Sveitsin valaliittoon, ulkomaisen ratkaisun täytäntöönpanosta on kieltäydyttävä poikkeuksetta, jos haastetta tai vastaavaa asiakirjaa ei ole annettu tiedoksi poissa olleelle vastaajalle niin hyvissä ajoin ja siten, että vastaaja olisi voinut valmistautua vastaamaan asiassa.

31 Käsiteltävässä asiassa ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan täytäntöönpanosta on tällä tavoin kieltäydyttävä, jos haastehakemuksena ei pidetä ulosottoviraston antamaa maksamismääräystä vaan tribunal du canton de Genèvessä myöhemmin nostettua kannetta.

32 Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee, että haastehakemuksen tai muun vastaavan asiakirjan käsitteellä tarkoitetaan asiakirjaa tai asiakirjoja, joiden asianmukainen ja riittävän ajoissa suoritettu tiedoksianto antaa vastaajalle mahdollisuuden valvoa oikeuksiaan ennen kuin alkuperävaltiossa annetaan täytäntöönpanokelpoinen ratkaisu (tuomio 13.7.1995, Hengst Import, C-474/93, EU:C:1995:243, 19 kohta).

33 Tämän määritelmän perusteella unionin tuomioistuin on katsonut, että Saksan oikeuden mukaista maksamismääräystä (Zahlungsbefehl), jonka tiedoksi antamisen perusteella hakija voi saada täytäntöönpanokelpoisen ratkaisun, jollei kyseistä määräystä vastusteta (tuomio 16.6.1981, Klomps, 166/80, EU:C:1981:137, 9 kohta), ja Italian oikeuden mukaista maksamismääräystä (decreto ingiuntivo), joka annetaan tiedoksi yhdessä hakemuksen kanssa (tuomio 13.7.1995, Hengst Import, C-474/93, EU:C:1995:243, 20 ja 21 kohta), pidetään haastehakemuksena.

34 Unionin tuomioistuin on sitä vastoin katsonut, että Saksan oikeuden mukainen täytäntöönpanomääräys (Vollstreckungsbefehl), joka on täytäntöönpanokelpoinen ja joka on annettu maksamismääräyksen tiedoksi antamisen jälkeen, ei täytä tätä haastehakemuksen määritelmää (tuomio 16.6.1981, Klomps, 166/80, EU:C:1981:137, 9 kohta).

35 Tästä seuraa, että kahden sellaisen perättäisen menettelyn tapauksessa, joista kummassakin voidaan sen päättyessä saada samaa velvoitetta koskeva täytäntöönpanokelpoinen ratkaisu, ensimmäisen menettelyn aloittamista voidaan pitää toisen menettelyn Lugano II -yleissopimuksen 34 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna haastehakemuksena ainoastaan silloin, kun kyseisten menettelyjen välillä on toiminnallinen yhtenäisyys.

36 Käsiteltävässä asiassa ennakkoratkaisupyynnöstä ja unionin tuomioistuimelle esitetyistä kirjallisista huomautuksista ilmenee, että Sveitsin oikeudessa ulosottoviraston suorittama maksamismääräyksen antamista koskeva menettely on velkomuskanteeseen sovellettavasta tuomioistuinmenettelystä erillinen menettely.

37 Ensimmäisessä menettelyssä velallinen voi velkojen perimisestä ja konkurssista annetun lain 74 §:n 1 momentin mukaan vastustaa maksamismääräystä kymmenen päivän kuluessa. Vastustaminen keskeyttää ulosottovirastossa käytävän menettelyn ja velkojan on käännyttävä tuomioistuimen puoleen. Velkojen perimisestä ja konkurssista annetun lain 79 §:n mukaan velkoja voi vaatia perinnän jatkamista ainoastaan sellaisen täytäntöönpanokelpoisen tuomioistuinratkaisun perusteella, jossa vastustaminen nimenomaisesti hylätään. Tuomioistuin voi tämän jälkeen aloitetussa tavanomaisessa maksua koskevassa menettelyssä lausua samanaikaisesti vastustamisen hylkäämisestä.

38 Toinen menettely eli tuomioistuimessa nostettava velkomuskanne on itsenäinen suhteessa velkojen perintämenettelyyn. On totta, että velkomuskannetta koskevan tuomioistuinmenettelyn tarkoituksena on periä velka, jota on peritty maksamismääräyksellä velkojen perimisestä ja

konkurssista annetun lain 38, 67 ja 69 §:n mukaisesti. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan on kuitenkin niin, että velkomuskanteen nostamisella ilman vaatimusta vastustamisen hylkäämisestä ei pyritä päättämään vastustamisen, joka ei puolestaan ole välttämätön edellytys velkomuskanteen nostamiselle, perusteella lykättyä velkojen perintämenettelyä.

39 Koska maksua koskevassa siviilimenettelyssä ei vaadittu vastustamisen hylkäämistä, on näin ollen todettava, että ellei tarkistuksista, jotka ennakkoratkaisupyynnön esittäneen tuomioistuimen on tehtävä, muuta johdu, perintämenettelyn ja tuomioistuimessa nostettavan velkomuskanteen välillä ei ole toiminnallista yhtenäisyyttä, jonka perusteella maksamismääräystä voitaisiin pitää Lugano II -yleissopimuksen 34 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna haastehakemuksena.

40 Edellä esitetyn perusteella esitettyyn kysymykseen on vastattava, että Lugano II -yleissopimuksen 34 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että Sveitsin oikeuden mukaista velkomuskannetta, joka on nostettu sveitsiläisen maksamismääräyksen antamisen jälkeen ja ilman, että on vaadittu kyseisen maksamismääräyksen vastustamisen hylkäämistä, on pidettävä kyseisessä määräyksessä tarkoitettuna haastehakemuksena.

Oikeudenkäyntikulut

41 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (kahdeksas jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

30.10.2007 allekirjoitetun tuomioistuimen toimivaltaa sekä tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa siviili- ja kauppaoikeuden alalla koskevan yleissopimuksen, jonka tekeminen hyväksyttiin Euroopan yhteisön puolesta 27.11.2008 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2009/430/EY, 34 artiklan 2 kohtaa

on tulkittava siten, että

Sveitsin oikeuden mukaista velkomuskannetta, joka on nostettu sveitsiläisen maksamismääräyksen antamisen jälkeen ja ilman, että on vaadittu kyseisen maksamismääräyksen vastustamisen hylkäämistä, on pidettävä kyseisessä määräyksessä tarkoitettuna haastehakemuksena.

Allekirjoitukset